

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

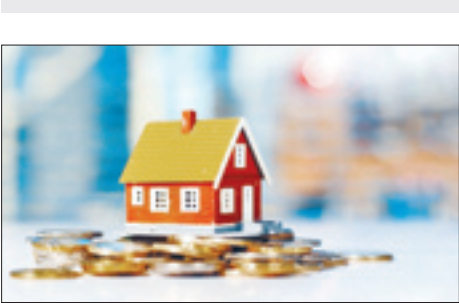
آینه نفس



نماز اول وقت نشانه تقوا

آیت‌الله خوشوقت(ره):

اولین وظیفه تقوا توجه به نماز است... نماز توجه به معبود است و به‌هیچ‌وجه قابل ترک نیست... این یکی از فروع و واجبات الهی است که خدا مودکاً از همه انسان‌ها در اوقات خاصی خواسته است... اهمیت دادن به نماز یکی از آثار و علائم تقواست. لذا امام سجاد(ع) می‌فرمایند: «خدا یا! کاری کن وقت نماز صبح، وقت نماز ظهر، عصر، مغرب و عشاء را تشخیص دهم و نماز را در اول وقت، آنگونه که تو فرمان داده‌ای، با واجبات آن و با سایر شروط و خصوصیات آن انجام دهم.» (صحیفه سجاده به دعای ۴۴)
منبع: کانال معارف و مباحث اخلاقی حضرت آیت‌الله عزیز الله خوشوقت(رخ) در پیام‌سان اپنا



سود و قسط توجیه‌ناپذیر وام خرید مسکن

مهدی قاسم‌زاده در کانال تلگرامی خود نوشت: بانک مرکزی سقف جدید وام خرید مسکن از محل اوراق حق تقدم را ابلاغ کرد؛ سود ۶۰۰ میلیونی و قسط ۸/۶ میلیون تومانی!
شاید بتوان سود ۶۰۰ میلیونی این وام را (باتوجه به افزایش قیمت مسکن در طول سال‌های پرداخت قسطاً، به نحوی توجیه نمود اما وقتی نمی‌توان فقط با یک وام ۴۸۰ میلیونی در تهران مسکن خریداری کرد و از شر اجاره‌نشینی به‌طور کامل خلاص شد، لاقلاً قسط ۸/۶ میلیون تومانی (باتوجه به وضعیت اقتصادی موجود) به هیچ‌عنوان نمی‌تواند توجیه‌پذیر باشد!

چرا بوش CNN را تماشا می‌کرد

و جو بایدن نمی‌کند؟

حسن عابدینی، کارشناس مسائل بین‌الملل، در توییتی نوشت: جرج بوش (پدر) رئیس‌جمهور پیشین آمریکا گفته بود، در بحران نخست خلیج فارس، خیرها را بیش از آنکه از CIA دریافت کند از CNN دریافت می‌کرد. جو بایدن البته برای فرار از پیامدهای رسوایی خروج نظامی از افغانستان حتی شاید CNN هم تماشا نمی‌کند. کاهش قدرت نرم زمینه‌ساز افول درونی امریکاست.



در جست‌وجوی معنا

محمد امین یوسفی در کانال تلگرامی خود نوشت: تفاوت کلیدی یک پژوهشگر معمولی و یک پژوهشگر برجسته در چیست؟ تقریباً یک ماه است که درگیر سؤال بالا هستم. پاسخی که به آن رسیدم، مهارت «معناسازی» هست. متفکران برجسته، قادر هستند به صورت شگفت‌انگیزی از «روزمره»ها و «پدیده‌های عادی»، مفاهیمی نو «خلق» کنند. این ویژگی را به‌طور واضحی در کار آفرینان، سیاستمداران و هنرمندان موفق نیز می‌بینم. آنها به صورت فعالانه‌ای در حال خلق معانی هستند. گاهی با خودم فکر می‌کنم که شاید اصلاً «معناسازی» یکی از مهارت‌های پایه‌ای زندگی است و با هزاران افسوس وقتی به گذشته خود می‌نگرم، تنها فرصت رسمی که برای ارتقای این قابلیت داشتم، رنگ «انشاء» بود که هیچ‌وقت جدی گرفته نشد!

تصویر منتخب



کاربران

روزنامه جوان | شماره ۶۳۰۵ | یکشنبه ۲۸ شهریور ۱۴۰۰ | ۱۲ صفر ۱۴۴۳ |



واکنش کاربران توئیتر به عضویت دائم ایران در سازمان همکاری شانگهای

تغییر نظم جهانی و آغاز دوران آسیایی

عضویت دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان همکاری شانگهای که طی سفر رئیس‌جمهور ایران سیدابراهیم رئیسی به دوشنبه به تأیید سران این سازمان رسید، با واکنش‌ها و استقبال کاربران شبکه‌های اجتماعی همراه بود. کاربران این اتفاق را گشوده‌شدن درهای فرصت‌های

حسین امیرعبداللهیان:

با کمال خرسندی اکنون سند عضویت دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان همکاری شانگهای در شهر دوشنبه با حضور رئیس‌جمهور محترم کشورمان به‌تأیید سران رسید. این عضویت راهبردی تأثیر مهمی بر روند همکاری‌های همه‌جانبه‌ایران در راستای سیاست همسایگی و آسیامحور دارد.

عبدالله گنجی:
عضویت دائم ایران در پیمان شانگهای نقطه عطف در ایجاد تعادل و توازن در روابط آسیا با غرب است.از ظرفیت‌های به‌وجودآمده در حوزه اقتصاد وامینت باید حداکثر استفاده‌رآنمود.

مریم سالاری:

عضویت دائم ایران در شانگهای اتفاق مهمی است که امروز بعد از سال‌ها تلاش یکی از بهترین اتفاقات سفر آیت‌الله رئیسی به دوشنبه، عضویت دائم ایران در پیمان شانگهای بود. حال باید تمرکز بر خط آهن چابهار- آستانا بیشتر شود که با بهره‌برداری از این خط آهن می‌توان سالانه به‌اندازه صادرات

دبیلما-تیک اتفاق افتاده، رویداد بزرگی که می‌تواند دسترسی ایران به بازارهای گسترده

کشورهای عضو این سازمان را که قریب به ۶۵درصد جمعیت جهان و منابع آن در خود جای داده، هموار کند.

مسعود براتی:

این هم یک خبر خوب دیگر وروسیه‌ای آن هم بماند برای آنهایی که می‌گفتند FATF مانع عضویت ایران است و به دلیل قرار داشتن ایران

در لیست سیاه FATF امکان‌پذیر نیست.

علی مختارزاده:

یکی از بهترین اتفاقات سفر آیت‌الله رئیسی به دوشنبه، عضویت دائم ایران در پیمان شانگهای بود. حال باید تمرکز بر خط آهن چابهار- آستانا بیشتر شود که با بهره‌برداری از این خط آهن می‌توان سالانه به‌اندازه صادرات

رضا یزدان پرست:

مزایای اقتصادی و سیاسی عضویت ایران در پیمان شانگهای به‌جای خود محفوظ، اما این پیمان این پیام را به غرب می‌دهد که برای توافق باید به‌طور کلی امتیاز نقد بدهید، چون اگر شما نشاید دیگری هستند که بخواهند از کسار بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان قرار می‌گیرند! قطعاً عضویت در این سازمان همکاری برای کشورمان بی‌نظیره...

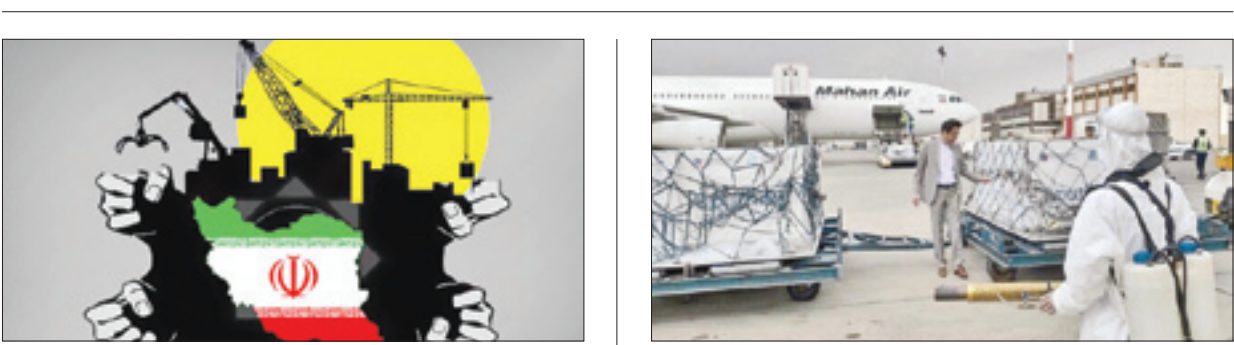
احمد دروی:

عضویت دائم ایران در گروه شانگهای اقدامی در راستای تغییر نظم جهانی و آغاز دوران آسیایی است. بارها نوشته‌ام که از سال ۲۰۱۱ و با آغاز انقلاب‌های بیاباری و سپس به‌انحراف کشاندن آنها و درگیری‌ها و خونریزی‌های منطقه، تغییر نظم آغاز شده ایران یکی از قدرتمند اصلی در نظم چندقطبی آینده‌است.

واقعاً خواهی نشوی رسوا، هم‌رنگ جماعت شو!؟

کرد. گروهی مجازی تشکیل داد که همه در مورد موضوعی خاص در آن گفت‌وگو کنند و تجارب خود را به اشتراک بگذارند. با توجه به فضای بازتر شبکه‌های مجازی، من نوشته‌هایم را نشر دادم و این انگیزه بیشتری برای تفکر، فهم مسئله و نوشتن شد. نوشتن، نیاز به خواندن و تفکر دارد و موجب شده‌است بیشتر مطالعه‌کنم و دغدغه‌درک مسائل سازمان را داشته باشم.

برای من درک مسائل سازمان با نگاه بین‌رشته‌ای ودیدگاهی برخاسته‌از تعلم دانش مدیریت با علوم دیگر از جمله علوم اجتماعی، انسان‌شناسی، روانشناسی،سیاست،نظر‌بهای قدرت،... بسیار جذاب و آموزنده‌است. مصطفی مهرابین در نوشته‌آخرش با عنوان «چرا از شفافیت می‌ترسیم؟» با توجه به اینکه جامعه ایران با مشکلات اساسی روبروست، (و قطعاً سازمان‌ها هم با مشکلات زیادی روبرو می‌گردند)، تمامی تحصیلکرده‌هایی که خودکارهای قرمز خود را دور انداخته‌اند و در مورد مسائل و مشکلات سخنی نمی‌گویند و نمی‌نویسند و سرسر در لاک زندگی شخصی خود فرو برده‌اند را مورد انتقاد قرار داده‌است. سؤال اساسی او این است: «ما چرا مشکلات مسائل کشور قرار است به دست کسی به جز ما شناسایی شود و بهبود یابد؟ پای‌اید در مورد آن بنویسیم و سخن بگوییم.» به قول دکتر نعمت‌الله فاضلی: «خوانا و نویسا باشیم.»



مشکلات راه‌حل داخلی دارند یعنی این!

پدرام شمیرانی در توییتی نوشت: نه FATF تصویب شده، نه برجام احیا شده، ولی با یک مصوبه مجلس قیمت خودرو از ۳۰ تا ۵۰ درصد کم شده. با تصمیمات دولت قیمت سیمان یک چهارم شده و واردات واکنس سرعت عجیب‌ غربیی گرفته. «مشکلات راه‌حل داخلی دارند» یعنی این!

دست کشیدن از جبران گذشته

محمود مقدسی در کانال تلگرامی خود



نوشت: یکی از چیزهایی که بسیاری از ما

آدم‌ها را از پا در می‌آورد، تلاش برای

جبران گذشته‌است. همه مافرضت‌هایی

را از دست می‌دهیم، شکست‌هایی

می‌خوریم و زیان‌هایی را متحمل

می‌شویم. بسیاری از ما تلاش می‌کنیم

با موفقیت یا دستاوردی تازه، آن شکست

و زیان را جبران کنیم. مثلاً پولی را از دست داده‌ایم و سعی می‌کنیم با یک سرمایه‌گذاری تازه،

آن را جبران کنیم، در رابطه‌ای شکست خورده‌ایم و سعی می‌کنیم با رابطه‌ای تازه، زخم‌های

آن رابطه را ترمیم کنیم، یا تصور می‌کنیم بخشی از عمرمان را هدر داده‌ایم و می‌کوشیم با

تصمیم‌ها و ماینبرهایی همه یا بخشی از آن زمان از دست رفته را به خودمان بازگردانیم. بعضی

از ما در این جبران کردن، موفق می‌شویم، اما بعضی یا شاید بسیاری ناکام می‌مانیم. از میان ما

ناکام‌مانده‌ها، بعضی دوباره دست به کار می‌شویم تا زیان‌های کنونی و پیشین را جبران کنیم،

اما بعضی می‌فهمیم جایی در میانه این بازی باید ایستاد، نگاهی به پشت سر انداخت، زیان را

دید و دست از جبران کردن کشید. بعضی از ما می‌فهمیم که این میل شدید به جبران کردن و

هیچ چیزی را از دست ندادن، ما را وارد بازی‌های پرهزینه‌تری می‌کند. می‌فهمیم که جبران

نکردن، پذیرفتن زیان و رو کردن به امکان‌های آینده، بهترین گزینه‌ای است که پیش‌رویمان

قرار دارد. بعضی از ما می‌فهمیم که باید سوگواری کرد و کنار گذاشت تا زیان و آسیب در گذشته

بماند و بر آینده آوار نشود. این حرف را در همه سطوح زندگی فردی و اجتماعی می‌توان زد، از

روابط بین فردی و مناسبات مالی گرفته تا حکمرانی و تحولات سیاسی. جبران نکردن، زیان را

پذیرفتن و به موقع دست کشیدن، مهارتی است که بسیاری از ما فاقد آن هستیم.

حماسه تصاویر تانکرهای حمل سوخت

رها عبداللهی در کانال شخصی خود در پیام‌سان اپنا نوشت: تصویر کاروان تانکرهای حمل سوخت هم می‌تواند حماسی باشد. وقتی به من در ایران احساس غرور و به آن زن استعقبال‌کننده بعلبگی اشک شوق می‌دهد و تنها موسیقی هماهنگ با پخش زنده تلویزیونی ورود کاروان سرودهای رجزخوانی لبنانی هاست. وقتی دوروتی شیا سفیر حبیب امریکا را که تا چند روز قبل مست از پیشبرد پروژه چندمنظوره‌اش در شکستن کمر مقاومت در سوریه و لبنان بود، به ناخن جویدن می‌اندازد و وادار به عقب‌نشینی می‌کند

وقتی اسرائیل از خشم دندان به هم می‌ساید و رسانه‌هایش

اعلام می‌کنند جرئت حمله به نفتکش‌های ایرانی را ندارد.

وقتی کاروان نفتکش‌ها علامت بزرگ شکستن زنجیرهای

محاصره ظالمانه و لرزش پایه‌های تحریم‌های ذیل قانون جنگل علیه یک جبهه متحد می‌شود.

آری این تانکرها نشان می‌دهد جبهه مقاومت قابلیت آن را دارد تا هر زمان شگفتانه‌ای برای زری و

رو کردن نقشه‌های شوم امریکا و رژیم صهیونیستی داشته باشد.

خائن نیستند، فکرشان غلط است

سید یاسر جبرائیلی در کانال تلگرامی خود نوشت: در طول سال‌های پس از انقلاب اسلامی، کم‌نویه‌اند کارگزارانی که از موضع مقام و مسئولیت خود، به اسلام و انقلاب و مردم ضربه زده‌اند؛ ضرباتی که شاید تا دهه‌ها نتوان آثار سوءشان را رفع کرد. در شناخت دلایل این ضربات، گروه‌هایی به‌پا می‌خیزند

که در چارچوب «خیانت و خائن» این لطعات را تفسیر و تاول کنند، اما واقعیت این است که در موارد عده‌ای این اطلمات حاصل خیانت نیست. یعنی نمی‌توان به‌راحتی مدعی شد که آن کارگزار عادلانه منافق یک دولت بیگانه را به زیمان مهین خوش‌آمین کرده یا دولت خارجی همکاری کرده و به بیگانه گرا داده‌است. اما پرش اینجاست که چگونه ممکن است فردی امین و شجاع و متدین باشد، اما حاصل عملکرد او خسارت محض شود؟ حضرت امام خمینی (ره) بیانی دارند که به‌نظم پاسخ روشنی به این سؤال است:

«یک‌دسته هم هستند، نمازخوان هم هستند، شاید نماز شب هم می‌خوانند، اما افکارشان این‌طوری پرورش یافته، یعنی از بچگی به گوش اینها خوانده‌اند که این کشورهای ضعیف بدون وابستگی یا به این طرف یا به آن طرف، بدون این، برایشان امکان استمرار حیات نیست! وقتی هم وارد شدند در مدرسه، توی مدرسه این را به گوششان خوانده‌اند. وقتی هم وارد شدند در جامعه، هی این در گوششان خوانده شده‌است، در روزنامه‌ها تبلیغ شده‌است، در مجلات تبلیغ شده‌است، همه‌جا این مطلب پیش آمده‌است که شما خودتان نمی‌توانید خودتان را اداره کنید. اگر از دامن شرق فرار کنید، به دامن غرب باید پناهنده شوید. این‌اشخاص متدینی هم که نمازخوان هم هستند، متدین هم هستند، لکن این معنادر ذهنشان هست که چون شوری الحاد ذاتی دارد و اصلاً عملیایی قبول ندارد، ما اگر از او فرار کنیم و ناچاریم با یکجایی بیونند حاصل کنیم، باید به‌طرف غرب برویم، و حالاً امریکاست. اینها نه اینکه غرضشان این است که – مثلاً – صدمه‌ای به اسلام وارد بشوند، نه، اصلاً این‌طوری پرورش پیدا کرده‌اند؛ فکرشان این‌طوری است؛ صلاح را این می‌دانند.» (صحیفه امام، جلد۱، صفحه۲۱۳)

راه‌حل پرونده هسته‌ای

علی محمدی در کانال تلگرامی خود نوشت: ۱۸ سال از عمر پرونده هسته‌ای ایران می‌گذرد، به‌طوری که تقریباً نیمی از عمر جمهوری اسلامی را در حوزه‌های مختلف متأثر ساخته‌است. در تمام این‌مسائل ها نه تنها ایران نوانسته‌است امتیازی قابل‌ملاحظه از غرب دریافت کند، بلکه غربی‌ها با اخذ

امتیازات گسترده و نقد، ضمن اینکه توافقات قبلی را زیر پا گذاشتند، فشارهای اقتصادی و

سیاسی را نیز افزایش دادند. تحریم، ترور دانشمندان، قطعنامه شورای امنیت، حمله سایبری

و نظامی به تأسیسات هسته‌ای و... تنها بخش کوچکی از اقداماتی بوده که به‌عنوان مزاد

همکاری و اعتماد تهران در مذاکرات هسته‌ای شده‌است. اما...

به‌راستی این پرونده تا کی ادامه خواهد داشت؟ ایران تا کی باید بابت این موضوع هزینه‌های

اقتصادی و امنیتی پرداخت کند؟ و سؤال مهم‌تر اینکه راه‌حل واقعی حل‌وفصل تنش هسته‌ای

با غرب و گرفتن این بهانه از آنها چیست؟

۱) برخی کارشناسان نسخه گره شمالی را تجویز می‌کنند و معتقد راه برون‌رفت از پرونده هسته‌ای، در درون همین پرونده هستند. یعنی ایران با خروج از تعهدات بین‌المللی، به سمت ساخت بمب هسته‌ای حرکت کند و بعد از آن با قدرت پای میز مذاکره آید تا غرب مجبور به نرمش شود، اما واقعیت این است که این راه‌حل هم با هویت نظام اسلامی در تعهد به معاهدات

بین‌المللی منافات دارد و هم با دکترین نظام که سلاح‌های کشتار جمعی را حرام و غیرانسانی

می‌پندارد، در تضاد است.

۲) به نظر می‌رسد راه‌حل پرونده هسته‌ای ایران و گرفتن این بهانه از غرب، در جایی غیر از این

پرونده باشد، با روانشناسی در رفتار غرب متوجه می‌شویم که آنها فقط زمانی حق کشورهای دیگر

را در حوزه‌ای به رسمیت می‌شناسند که آن کشور در آن حوزه آسیب‌پذیری خود را رفع کرده‌باشد

ساخت دستگاه اسکیزن و واکنس برکت نمونه‌هایی از این روانشناسی است که دیدیم ساخت این

دو محصول، چگونه تحریم‌ها را در این بخش خنثی کرد.

بر همین اساس به نظر می‌رسد باید در حوزه هسته‌ای نیز شمشیر داموکلسی (تحریم‌ها) که

همیشه بالای سر ایران قرار دارد، شکسته شود، چرا که آسیب‌پذیری مادر پرونده هسته‌ای همین

تحریم‌ها و بخش اقتصاد باشد. لذا اگر جمهوری اسلامی بتواند موتور اقتصاد خود را بدون وابستگی

فرزاینده به غرب روشن کند، در آن صورت کشورهای ۵+۱ در قبال ایران هیچ سلاح خواهند شد

و ناچار به توافق خواهند بود.

نکته راهبردی: برآوردها نشان می‌دهد که غرب برای کنترل کشورهای مستقل دواوزار اساسی دارد؛

جنگ و تحریم. از آنجا که اقدام نظامی در قبال ایران برای کشورهای غربی تقریباً غیرممکن است،

بنابراین برای حل‌وفصل پرونده هسته‌ای باید شمشیر تحریم‌ها را که در دست غرب است، شکست

و این امر میسر نمی‌شود مگر با بهبود اقتصاد از طریق تمرکز بر توانایی‌های درونی.